

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 Member newspaper published daily, Sundays and holidays
 at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 Edited by Editorial Committee.

Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1941, under the Act of March 3, 1879.
 Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized July 1, 1942.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:
Three cents a copy.		Полгодовий членський членський
One year in advance \$ 7.00	На рік	\$ 7.00
Six months " 3.75	На шість місяців	\$ 3.75
Three months " 2.00	На три місяці	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Державі Карл і Заграниці
One year in advance \$10.00	На рік	\$10.00
Six months " 5.00	На шість місяців	\$ 5.00
Three months " 2.75	На три місяці	\$ 2.75

За кожен день запізнення платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Printed at No. 486 Montgomery, Tex. U. N. Союз: 1838 Montgomery, Jersey City, N. J.
 Telephone: 4-88-21
 Foreign Office: 4-88-21
 Foreign Office: 4-88-21

ВІД УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ У ЛЬВОВІ.

Львів, дня 24. грудня, 1925 р.
 Шановні Земляки: —
 Українське студентство 33У по визвольній боротьбі, в якій воно брало активну участь, в якій затрималося ідеологічно рішучі між поодинокими його членами, в якій через спільні переходи боєм УГА (Української Галицької Армії) доміно-нею сформувалися по ріжних просторах України ідейно-религійна спільнота, ідейно-співрозпоряджені — перейшли Гоголюф польських таборів, а вкінці вернувшись домі, кидається з запалом до творення УВШ (Українських Високих Шкіл), до продовження визвольних змагань за несповнення сподівання іншими шляхами, зухваючи останні запаса революційної енергії, що залишилося по збройному зриві.

До Земляків Дрогобицького Повіту в Злучених Державках і Канаді.

Перед трома тяжкими була покинута в часности. Свобода відомо Комітету Будови Української Гімназії У. П. Т. в Дрогобичі. Сей Комітет звертається до нас з просьбою о поміч, щоб ми допомогли їм своїми жертвами в великих, важких і патріотичних діях, у будові народного храму науки й знання, де матиме змогу про-світити 800 молодих людей, з котрих річ-рочно виїде одна сотня відомих працюючих і ліде на службу рідній нації.

шиться всім рідним, дорогим, здавалось май, що перед нами очима простягаються наші гари, блакитні гори Карпати та із захвотом наші уста співають, голосом світу що рідному віс্তু: "Віте Вісцреста України!"

Та коротка була наша радість, бо по нерівній, тяжкій боротьбі Україна знова у неволю, знова у кайданах — плаче і рыде.

Але при цьому воскресенні, про-ді істинування свідчать по наших данях і гах тисячі ютотні. Всюди ми жалоба, тільки дух безстрашних наших братів, прибувши і знакомих, киче до нас з моги гримким голо-ловою: Франка!

РАЗ СОБИ АМБАСАДОР.

Д-р Америк приїжджає сими днями новим французьким амбасадором. Генрі Беранжер на мій. Один американський газети приїжджати його як представника великої та приязної республіки, але другі стають на становищі, що американська публіка побачила знаєти про нового представника все, хочби навіть не зовсім докінчили річи.

Так примор радикальний тижневик Нейшен пригадує йронічно, що Беранжер се той самий журналіст-політик, котрий вступив у французьку пресу радуючи фонди російського кола. Російські історики саме відкарили на основі документів у царських архівах, що російське міністерство фінансів правильно відмічало, французькі газети А французькі газетарі, та що ці всі документи знавляла йма Беранжера як платного державного агента. Се перекрутує продавач навіть угод Керенського до самого його улапку.

Се сама газета пригадує теж, що власне Беранжер був тим чоловіком, що посередичив при розбубованні повей-шій підпорядку держав Маюї Антанті в Польщі. Як відомо, при помочи сьх позісок ці держави переимено на льовак Франції.

Як каже Нейшен, зробилося все, що лежало в його силі, щоб Франція розпустила ті грощі, які вона не повинна була попустити. Беранжер приїжджає тепер до Америки, щоб попросити американський уряд поможити шепаро французькі війсь-ні зброї в злучених держах.

"НАУКОВІ ОСНОВИ" НАЦІОНАЛЬНОЇ ВИСЦОСТІ.

Постільна неїла ма в одній творчій церкві відкрити давнішній універсальний Діані Лендсон Левіс, виводячи, що ідейний Діані Віри та одні з провідників англійської робітничої партії. Говорив він про так звану "наукову теорію". Се теорія в означенні чітко певно не звернула на не себе більшої уваги, ніж в час повсякденного побудавченя вона забрала великої кількості часу, будучи одною з головних осей американського закону про ліцензування. Через те вартість з нею близче запі-ляється.

Після цієї теорії, з усіх людських рас найбільше вартя біла раса. Знова біла раса розпадається на три раси: на середньо-американську, альпійську та скандинавську. Після цієї самої теорії се скандинавська галузь білої раси (по англійськи називають "нордичи" або "люди") є найбільше вартісною для людської культури. Після її прихильників, просто все, що зроблено доброго для людської цивілізації й поступу, походить від скандинавської раси, біла малаби заимати Англію, скандинавськй край та Німеччину, Малавін сь раса буди така ціна, що деякі політики заважають навіть її штурмувати, через загрозоно-ваність її від мук домишчи. Щоби її захоронити в як найбільш чистоті, стали критичати за потребою замкнення американськх границь, від всіх народів, з винятком тих, котрі малиби належати до скандинавської раси (Англія, Швейцарія, Голландія, Ірландія, Швеція й Норвегія). Постільна й ірландійський за-мок з грубою спідлиці переводить сю думку білими державами.

Звідання англійського ученика, хоча самий малаби належати до цієї спеціально поблагословленої раси, признає цілу думку за науковою обман.

Гаряча боротьба за УВШ за-хопила в перших початках ідею українське студентство 33У, справляла всі його бажання по-чування в одно русло, звелв а всі його змагання-стремління до спільного знаменника, абсорбувала все майже його увагу та енергію, та не тільки студентство захопилося цєю справою, але загал старшого громадянства гарячо прихилив ідею УВШ, леліючи надію, що ці зміни об'єктивного положення, яке обов'язково повинно було випасти для нас корисно (так "справедливість" наказувала).

Та боротьба затягалась та вимагала більшої вживаючості, а рішення не було. Найслабший елемент українського студентства же тоді починав знервовуватися, починав відпа-дати.

Аж прийшов безрезультатний акт та він повну констракцію й дезорієнтованість в ряди українського громадянства Галичини, що сподівалося кожної хвилі "слухного рішення". Почалась хаотична "реорієнтованість", за що шукання нових спастителів, нових добродіїв. Одні поверталися на дорогу угодов-ливості, унаочни "правний" стан, другі зверталися по ратуюнок до московського інтернаціоналу, а тільки частина молодшої генерації пропугувала кич: експертиза громадянства окупантів та цегорічної повені, як також виснаження жертвенністю на інші цілі.

Загал студентства, що свої переконання буловало більше на культурних твердженнях, які об-основували конечність творення преміс національної самостійності життєвої самостійності, почав супроти твердодійності почати втілювати поля бою. Оперативний елемент пошляється легкою й виготовленою стежкою угодовливості й масово переходив на польські високі школи, інша знова частина, зєрившись у власні сили, вєглядала спасення від московського більшевницького центра, не звертаючи уваги на відношення його до українського народу та його стремління здобути власну, самостійну державу.

Провідні чинники організації Профурор (скор. Професійна Організація Українського Студентства), що об'єднувала студентство, яке до останку видержало на позиціях, стали твердо на становищі, що в першій мірі тільки власними силами мукна вибороти своїй шкільній країні будучність, тому важка боротьба за УВШ за один з найбільших етапів боротьби за здобути своєї власної держави. Остання організація мимопостанов краєвих з'їзів, щоб студентство ідеологічно рішуче відокремилася від одностороннього з'єднання під оглядом ідеологічними тією, а хоч була професійною організацією, мала на задній план національну ("собно-жовтєвий") характер.

Знаком одначе починається в другій часті організації ріжних

Наші браття в старім краю розуміють і цінять високо освіту і всіми силами старються, щоб молоде покоління, так потрібне для нас, не пропало марне, що з него не виростає ні щари-запроданці. І хоч наші браття пережили страшенне воєне лихоліття і ще підню по урю терлять страшний гнет від ворога-окупанта, котрий завола-даєткі школи, накладає великі податки і ріжні дратки, а по-тільки минаєта наша всіля околи-зній минаючого дна і велике заробітці спринняччю великим браттям, ще більше ліко, то вони не унагодять на дусі, а всі як мочуть, складають широкі жертви, тугнуть за останнім, щоб тільки дати для молодіжкі свій найбільший скарб — освіту, бо знають, що се їх останні виховати, плакати молоде по-коління мов рослину, щоб росла, розвивалася, міцніла на дусі і тілі, щоб була сильна, загартована як сталь, аби ждала на ворожа сила не змогла її зламити, щоби в їх серця вєпнєтї любов до рідного, поневоленого народу, щоб вони буди свідомі своїх прав, волі і свободи, а як прийде свій день, сьх хвєля, то просвічені конуть, невєшійє і без ваганя стартуть до боротьби за вільну, незалежну Соборну Українську Державу.

Наші браття Дрогобичани до сєй пори стигали зложити на ціль будови української гімназії в Дрогобичі 6,000 ам-дол, та се с дотрєва початок, бо щоб в весною дальше розпо-чатї будову і здвигнутї сєй величній храм, то кошти вино-сїтнєму ще 30,000 ам. долєвєрї. Та в часі великої нужди, наші браття не всіля спрочинились на так великі кошти і вони стали безрадні. Але надїючись на своїх братів-земляків за окє-станом, звернули до нас в щирим проханням о допомогу.

Дорогі Земляки: — Часто приходить нам читати тут в українських часописах відозви і поклики братів з старого краю в справі будови або на-родив Читальни, Народних До-мов, при яких закладають і рідні школи, в ріжних сєлах і мєст-точках. І їх земляки-односельчани живучї тут в Америці і Канаді помагають своїм брат-тям в їх рідних сєлах — вис-тєляють щєдрї жертви і тим при-чиняють до будови або і сємї своїм коштом вистєляють Народні Читальни. Вони розумі-ють, що се освіта в рідній шко-лі, їх серця радіють і вони здо-вольєні, бо знають, що сповиди-сїй даве, свій народний обов'яз-ок та не тільки, що помагаєтї рідним браттям у своїм рідній сєлі, з котрого вони вийшли, але тим самим причиноють до здобуття країної долї і волї всьму українському народові: Вони тємлять і розуміють впов-ні слова нашого поєта Ів. Франка:

Сидити слюзи, сум, невеста —
 Сїла родити в зєзвєтї
 Хоч спїять, але не сєбї
 Кичєт дола в бєрєдї!

Дорогі Земляки: — А чик же мємє жовчати на поклик наших братів із дрогобичького повіту? Чик ми мємє бутї дїр-

Треба зєрєв єм в бою стєтї, не аєвєтє, що аєвє першї дїр. Хоч по'трупх наєвєра ступитї, —
 Ні на крок не вернєтє аєвє!

Дорогі Земляки: — Покажи, що не вєтє наших братів нам дотрєв, даймо їм загоруку, що ми не вєтємоє за їх невєнню пролєтєрку, але не словами, писанням, гимнами, але ділом се покажи! Не берїм на увагу на шкільні партїї чик рєлігїї ріжнєчї, а маймо на увазі і йївєтє до одної цїлі, до здійснєння найбільшого народного ідеалу — до здобуття і закрїпленїя Вільної і Соборної Української Держави.

Послємо жєртв рідним браттям, щоб здвигнутї величїй, вїнний пам'ятник вєднєїм полягим браттям. — Такий, що ні воногн, ні буря не зничїтї, ні вода не забєрє.

Ми не повинні і не смєємо сїрє справи відкладати! Не кажїм і не оправдуємоє, що тут даєм і даєм на ріжні цїлі! Але розва-жємо добу, що наші браття дають в жертву щєсє більшого і цїннїшого як долєвєрї, як золо-то-або-дїянєтї, бо віддали всє, що тільки мєдї надїрєдочєно, — своє власнє життє!

Не забуваймоє, що єсє нещєдє. Вовчє-щє не поєсє, вєн-тїкєтє тє... і прївєдє хвєдї, вєн-зновє розгорїтєсї і яєним полум'єм освєтїтї цілу Україну і запалїтї пєкло страждєнє мук!

Нєстє єєнїй дєнь, дєнь пїстї, вєднї! євєбодї! І зновє! Матї усмїхнєтєсє, заплакана Матї!

Жєртвї просїтєсє перєслати на адресу "Коопєратив Народній Дїм" в Дрогобичі, до Комїтєту Будови "Рїдної Шкільної" або черєз "Об'єднанє" в Фїладельфї, Па.

Володимєр Кушнєр,
 Джєрзі Сїтї, Н. Дж.

ДР. КОСТАВ ЛЕВЦЬКИЙ У СПРАВІ РІДНОЇ ШКОЛИ.

Президент д-р Кость Левецький відвідав 15 м. м. в товаристві рад. Салєка і голови кружєк УПТ в Станиславові д-ра Волянського о. епископа д-ра Гри. Хомишина в справі допомоги Рїдної Шкільної. През. д-р Левецький мав таку саму конферєнєцію у епископа д-ра Йосифа Боєця і ген. вїкарї о. О. Бачинського в товаристві голо-рідним мїстєчку, любєсє, тї-ви УПТ Бр. Яєвє.

Історія України
 МІКЛАДА АРКАС
 НОВЕ ДОПОПЕНЕ І УЛП-ШЕНЕ ВИДАННЄ.
 684
 СТОРОНИ ДРУКУ НА ЛІПШОМУ ПАПЕРІ.
 330
 ІЛЮСТРАЦІЇ.
 В ГАРНІЙ ПОЛОТНЯНИЙ ОПРАВІ ІЗ ЗОЛОТИМИ ВИТІСКАМИ.
 ЦІНА \$3.50.
 Продає
 "СВОБОДА"
 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

У чепері ранимою абрадася Я ве...

Така вже влада нашого народу, що найкраще переживає зельє свій мала...

У мене є той, усе минаючи свою історію Я гірку переховав народ наш у певній скрабінити піснєспірному...

І з'явився наш нарід до сонця Воли, та недалі і рани довголітнього раба...

Як відчували, як відіаєлася сівтова війна в рядях шиксельських синів, що мусили борюватя за чужу справу в чужій армії — в австрійській...

В моїх руках далі збірні воєнних віршів двох есеїв, з Богатиниць. Перша з них — це збірка Гринишча Гринишина, селянина з Поточка під Рогатиницею. Автор молодий...

Збірка починається повною чуття поезією п. н. «Плече село». Повесть село, плече село, Повесть село, плече село...

Давно в селі вийшли селянин, як люде вийшли собі замість хат землі, цукор, цукор, цукор, цукор...

А в друга поезія «Перед вилами» оспівує люде, як прощався з родиною та з рідним селом. Значна згадується. В селі на толоці, Збиралася колод халопе, А ж брано старшим грошею...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Примава була чотири обид брати тихо, шоби вперт не зачув. Та вороги гранити не давали спокійно. Холодні мартові почили боти дощові, та вороги по коліна болоті...

Травля війна та гармата, Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Дави гарна на Бисмо, Лягши в «дощову» Бисмо, Дави жовта, Дави жовта...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...

Віраж і привітаннє їх вороги наші. А тут мене привалив Грошею та милою, У чий ності сто на ності, В десь і десь...